

Ons vermogen

Ik heb gehoord dat het de gewoonte bij de Joden was, dat de rabbi zat, en de rest stond. Maar blijven jullie maar zitten hoor.

Ik wil het hebben over: 'wat is ons vermogen'. Ik vind het mooi om hier over na te denken. "Wat is ons vermogen".

Het lied dat we vanmorgen zongen, zegt het heel mooi: "Ik vermag alle dingen in Hem die mij kracht geeft".

Als je dit vergeet, dat wordt het een probleem. De hele wereld denkt na over vermogen, hoe rijk ben ik, en hoe kan ik nog rijker worden? Dat is echter zo betrekkelijk.

Maar als je nadenkt over het vermogen wat God geeft, wat is dat dan gaaf, en goed om te zien wat voorhanden is.

Je kunt putten uit je vermogen, daar kun je mee werken, daar kun je je mee uitleven. Met dat vermogen wat God aan jou heeft gegeven, dat geen ander jou kan geven. En wat ik zo triest vind is, dat heel veel mensen, ook christenen, zo vaak praten over hun onvermogen: 'ik kan niet, ik durf niet, het lukt me niet, het gaat niet'. Op die manier. Ze zijn zo hopeloos, en zo ben je van het begin ook niet bedoeld, als een persoon van 'ikke niet'. Maar als een persoon die alles van God ontvangen heeft.

Hij zegt: "Al het Mijne is het uwe".

Heb je daar wel eens diep over nagedacht? "Al het Mijne is van jou!"

Zo is onze Heer, Hij wil Zich zo graag meedelen met jou.

Alleen al aan bijbelteksten kom je dat al zoveel tegen, maar je kunt wel zoveel teksten kennen, en nog ver beneden de maat leven, maar als je het leven leeft, en als je ontvangt wat er over je gezegd wordt, dan is dat zo mooi!

Eén van de dingen bijvoorbeeld dat is, dat God vraagt aan Salomo: "Wat wil je hebben?"

Mooie vraag trouwens, als God aan jou vraagt: "Wat wil je hebben?"

Dan vraagt Salomo om wijsheid.

Dan zegt God tegen hem: "Omdat je hier om vraagt, niet om een lang leven of grote

rijkdom, of om de dood van je vijanden, maar om het vermogen om te luisteren".

Wat is dat een mooi vermogen, het vermogen om te luisteren.

Ik denk dat heel veel mensen dingen uitspreken naar God, maar te weinig mensen luisteren naar wat God tegen hén zegt. Het vermogen om het geklank van Zijn stem te horen.

Want kijk maar naar Jezus, Hij heeft besloten om uitsluitend te luisteren naar z'n Vader.

Dát werkt wat uit! Moet je eens kijken wat voor een prachtig mens dááruit tevoorschijn komt!

Iemand die een besluit genomen heeft om uitsluitend te luisteren naar Vader.

En dat jij dat vermogen krijgt om te luisteren, om te horen wat God, d.m.v. Zijn Geest tegen de gemeente en tegen jou zegt. Want dán ontvang je toch een woorden, die zo geladen zijn met liefde en met respect.

En als er Eén is die zo'n groot geloof heeft, dan is dat Jezus, want Hij gelooft de Vader. Maar Hij gelooft ook in jou!

Dat heb je nodig, je hebt iemand nodig die in jou gelooft in jouw prachtige mens-zijn, in wie jij bent, en wat zich in jou gaat ontplooiën en ontwikkelen.

Daarom heeft Jezus Zich ook onverkort meegedeeld aan iedereen.

En het maakt Hem zó gelukkig als je van Hem gelooft dat Hij in jou gelooft. Als je van Hem gelooft dat Hij jou helemaal ziet zitten!

Ja, maar als er dan van alles kapot is? En toch ziet Hij jou helemaal zitten! Want Zijn manier van denken is helend.

Dat wat stuk is, is in de wereld vaak het uitgangspunt, om dan maar een kruis door je naam te zetten: 'Jij bent niks, het lukt met jou niet, er is toch al alles mislukt?'

Voor Jezus is het startpunt, met Zijn vermogen, jou rijk te maken, jou te vervullen. En niet alleen dat Hij jou het vermogen geeft om alleen goed te doen, maar omdat Salomo had gevraagd naar het vermogen om te luisteren en te onderscheiden tussen recht en onrecht, zegt God: "Ik zal je wens vervullen, Ik zal je zoveel wijsheid en onderscheidingsvermogen

schenken dat je iedereen vóór en ná jou overtreft”.

Dat is toch prachtig!

Ik zal niet het niveau van Salomo halen, maar na Salomo kwam Jezus.

Ik vind het prachtig dat hij jouw vraag om wijsheid zó beloont! Dat sluit dus aan bij Zijn intense verlangen dat jij tot je recht komt.

Jij met jouw 'zijn'.

Ik wil wat voorlezen uit Jesaja 55.

Hoe kom je nou aan dat vermogen?

In Jes. 55:1 staat: *'o, alle dorstigen, kom tot de wateren, en u die geen geld heeft, kom, koop en eet; ja kom, koop zonder geld, zonder prijs wijn en melk.*

Het is eigenlijk heel wonderlijk dat Nederlanders geen gebruik gemaakt hebben van deze tekst. Ze zijn zó op de cent, en dan is er iets gratis te krijgen, en dat ontgaat ze! Dat is jammer, want oh, wat hebben mensen een moeite gedaan om het hun goden naar de zin te maken.

Allerlei wetten en regels, en nóg beter je best doen, en nooit was het goed genoeg..

En hier staat gewoon een uitnodiging om tot de wateren, de volheid van de Geest van God te komen en je dan te verzadigen met het goede, dat is toch mooi!!

Het is dus om niet, het is genade.

En dan komt er een vraag die ik heel mooi vind: "Waarom weeg je geld af voor wat geen brood is, en uw arbeid wat niet verzadigen kan?"

Waarom zou je de kant kiezen van: "Ik ga m'n best doen om God te behagen", als Hij met handen vol overvloed en leven naar je toe komt?" Waarom zou je?

Waarom zou je ooit weer de kant van dat failliete systeem gaan proberen?

Het heeft bewezen dat dat nergens op slaat. Dat is ook iets waar ik me werkelijk over kan verbazen in deze wereld. Er zijn failliete systemen, noem alleen al maar oorlogen, of dat nou tussen landen is of tussen mensen, maar het is allang bewezen dat dat niet werkt. Dat geeft heel veel slachtoffers en het levert helemaal geen leven op.

Waarom ga je dat verrotte systeem dan nog een keer proberen, als er zo'n mooi aanbod ligt?

Het is, denk ik, ook aan ons om met dat vermogen te laten zien dat het op die manier niet werkt.

Ook niet dat mensen het naar jou toe moeten verdienen, en dat je wel bereid bent om van iemand te houden als hij zich van z'n goeie kant heeft laten zien.

Maar "ik hou van mensen", en of ze nou geloven of niet, "ik hou van mensen".

Het is een prachtige schepping van God die tot z'n recht mag komen, en een wezen dat naar z'n aard deugt, want het is een schepping Gods naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis.

En als dat uit beeld geraakt is, nou Heer, dan wil ik dat vermogen wat U aan mij geeft, inzetten, zodat die mens weer gaat zien hoe waardevol hij is. En dat ook die mens het niet hoeft te doen met heel veel goed gedrag.

Kom dan maar bij mij, zonder prijs en zonder geld. Dan gaan we samen optrekken in dat leven van de Heer.

In Jes. 55:8 staat, nadat er gezegd is: God vergeeft veelvuldig, "want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet Mijn wegen" spreekt de Heer. "Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten".

Dan kun je daar misschien gepikeerd over raken, zo van: 'oh, mijn gedachten deugen niet'. Nee, het gaat erom op welk niveau denk je.

Natuurlijk hebben we een mening, maar als je dat nou eens inruilt voor dat wat God vindt!

Wat vond ik van mijzelf toen ik de Heer niet kende? Nou, eigenlijk een minderwaardig ventje. Ik kon het niet, het lukte niet, het ging niet....Eigenlijk kon ik niks en ik verschool me als een soort kluizenaar, zo ver mogelijk van meningen van mensen, want dat deed zeer! De grote verandering is gekomen toen de Heer Zelf met Zijn liefdesverklaring kwam.

Die heb ik zó duidelijk gehoord, dat dat de basis is geworden van mijn echte leven!

En dat andere? Er staat ergens dat de dood verzwolgen wordt in de overwinning, nou, dat principe werd mijn leven.

Dat verzwolgen wordt, waarin je ontkent werd, en waarin de dingen niet lukten, en elke keer de lasten op jouw schouders kwamen. Ik zeg altijd heel graag: 'onze schouders zijn voor die lasten veel te smal!' Je moet ze daarom daar niet op neerleggen.

Dan denk je: 'ik heb het te dragen'. Nee, er zijn heel veel dingen die je niet hoeft te dragen.

Ik zeg altijd: 'Elke last die zwaarder is dan licht en elk juk dat zwaarder is dan zacht, is niet van onze Heer, neem dat nooit op je schouders'.

Als het wel op je schouders ligt, duw het er dan af of laat je helpen, zodat die last er af gaat.

Je kunt zo gebukt gaan over ik weet niet wat...., maar daar ben je niet voor bestemd! Je bent geen lastdier, je bent geroepen om in vrijheid te leven.

Als je het toch wilt vergelijken met een dier, dan denk ik aan Hooglied, waar gesproken wordt over een gazel op de bergen, huppelend over de bergen, dat is toch mooi!!

Dat is toch schitterend, huppelend door het leven.

Nou nou Jan....., het valt allemaal niet mee.... Maar zó valt het wél mee, want er is iemand die jou tevoorschijn heeft geroepen om achter de tralies vandaan te komen.

Kom tevoorschijn! En wat zegt Hij er achteraan? Ik ken je naam, mijn liefste, mijn schone, kom!

Sommige mensen hebben het nog nooit gehoord en kunnen het zich ook niet voorstellen dat zij dat werkelijk zijn, die liefste, die schone.

Maar reken maar dat zij dat zijn en dat jij dat bent!

En Hij ziet jouw vermogen om huppelend in vrijheid door het leven te gaan.

Dan staat er vervolgens ook zo'n mooi gedeelte in Jes.55:11, hoe de regen z'n werk doet, en doet uitspruiten, en dat het woord van God niet vruchteloos zal weerkeren maar zal doen wat Hem behaagd. En dan staat er, let wel, het gaat over jou zelf hè.

Het is een mooie bijbeltekst, maar het gaat over jezelf. In vers 12 : "Want in blijdschap zal jij uittrekken, uit die waardeloze gedachten van 'ik kan niet, het lukt niet, het gaat niet'. In blijdschap zul je uittrekken, niet al tobkend, maar we gaan voort van kracht tot kracht Soms lijkt het wel dat ze voortgaan van narigheid tot narigheid. Dat is toch geen leven?

Het slaat toch nergens op als je zo leven moet? Maar in blijdschap zul je uittrekken en met vrede voortgaan. We hebben toch een Vredevorst die vooraan gaat!

En de bergen en heuvels, dat zijn tekenen van geest en van geestkracht, zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich, en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen, dat is het geboomte des Levens,

En voor een doornstruik komt er een cypres, Zo'n struik als een cypres zal altijd groen blijven, dat is ook eeuwig leven in plaats van zo'n doornstruik. En voor een distel komt een mirte,

De mirte heeft als kenmerk dat van de bladeren parfum wordt gemaakt, dat is een symbool van liefde.

Dus in plaats van dat ik zo stekelig ben, wat sommige mensen kunnen zijn, zo distelig, zo lichtgeraakt, zo boos. Dat komt ergens uit tevoorschijn, maar in plaats van dit beeld, dat wordt opgeheven, wordt het vervangen door een totaal ander beeld.

Dus iemand die bekend stond als stekelig, licht geraakt en overgevoelig, wordt een mens van vrede. Het wordt ook een mens die vrede sticht, die meekomt met dat mooie van zijn God!

Maar als je midden in de narigheid zit?

In Jes.58 staat zoveel moois, het is gewoon moeilijk om te kiezen welke tekst ik nu zou gaan aanhalen, maar het is allemaal naar jou toegeschreven. Dat kan ik niet genoeg benadrukken.

Ik kom uit een Calvinistisch gezin waar netjes uit de bijbel werd voorgelezen, daardoor ken ik ook heel veel bijbelgedeelten uit mijn hoofd, Maar het léven ontbrak, en tegelijkertijd werd er eigenlijk ook heel erg ontkend wie je was,

eigenlijk mocht je er helemaal niet zijn, en in Gods ogen al helemaal niet.

Wie was je nou helemaal in Gods ogen? Dat vind ik zo zonde! Want er is zoveel wat Hij laat zien, en hoe Hij je roept, hoe Hij ziet dat je aan vliegen toe bent. Je denkt dan: och, die kleine vleugeltjes van mij, maar Hij gelooft in je, Hij roept en dat is zó ontroerend mooi dat God zó over jou denkt.

Dat Hij zegt: "lieve mens, jij hebt een vermogen gekregen wat overeenstemt met het vermogen van Mijzelf: vermogen om lief te hebben".

Misschien moet je soms beginnen met het vermogen om je te laten liefhebben.

Dat is voor sommige mensen heel erg lastig. Ze hebben zo vaak iets anders gehoord, dat je niet voldeed aan de eis, en dat je op een gegeven moment die deuren wagenwijd open zet. Misschien beginnen met: 'wat mankeert je'.

En één ding wat ik weet van God, is, dat Hij je met respect behandelt en niet met verwijt.

Al staat je deur nog maar op een kier.

'Wat fijn dat ik een woord met je wisselen mag'.

Op een gegeven moment wordt dat zo vertrouwd dat je verder mag komen, en als het nóg vertrouwder wordt, dan word je huisgenoot. Waar je kan wonen en één op één kan overleggen. Hij is er immers altijd voor je!

In Jes. 58:11 staat: *En de Heer zal u voortdurend leiden. Hij zal je ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven. U zult zijn als een bevloeiende tuin, als een bron waarvan het water nooit ontbreekt.*

Dat is toch een geweldige belofte!

U zult zijn als water in dorre streken, maar de omstandigheden lijken daar soms niet op.

Er is van alles aan de hand, er gebeurt van alles. En daar, op die plek, zal Hij voor je zorgen.

Dat is weer zo'n zijweg die ik ben gaan bewandelen.

Wat staat er veel in over woestijnen.

En een aantal mensen die in de woestijn zaten.

En wat denk je van Jezus? Of van Elia?

Of het volk Israël? Of David, of Johannes de Doper? Zij waren allemaal in de woestijn!

Wat heb je daar te zoeken? Daar is toch niks? Ik moest terugdenken aan een beeld, wat ik heel veel jaren geleden gehad heb, en wat zo nu en dan weer boven komt.

Er was een hele groep mensen die door de woestijn liepen, er was heel veel zon, en een dorre, doodse bedoening, helemaal geen leven. Toen kwam er een stem die zei: 'Kijk eens achter je', we keken achterom, toen bleek dat we een spoor van leven achterlieten, want je bent water des levens. Jij bent water des levens, omdat jij God vertegenwoordigt.

Dan vind ik een woestijn toch prachtig.

Misschien heb je het laatst gezien, maar er was iemand in Australië die mensen daar ging helpen met voedsel en boompjes planten.

In dat woestijnklimaat ging het allemaal dood.

Op een gegeven moment ontdekt hij dat de mensen daar stronken kaptten, om te gebruiken als hout voor de kachel.

Hij merkte toen dat er aan één zo'n stronk een uitloper zat. Toen dacht hij: 'als ik dat nou eens ga koesteren.

Dat twijgje was vertakt, dus hij dacht, als ik dat zigtakje er uit haal, zodat die verder komt.

En zowaar, dat gebeurde.

Eigenlijk bevond zich onder de grond een compleet bos, wat een aansluiting heeft op water.

Hij is daarmee aan de gang gegaan, en er zijn nu hele gebieden waar een bos is ontstaan, en vanwege dat bos gaat het daar nu ook regenen.

Ik vond dat zo'n mooi beeld.

Wat zie je? Een woestijn..., of zie je een bos! Maar dan moet je in de onzienlijke wereld kijken. Dan moet je met geestelijke ogen kijken.

Dan moet je 'als ziende de onzienlijke'.

Dan zie je de waarheid van God, en dat wordt dan je waarheid.

Die dorre vlakte is dan niet de waarheid. Dat zie je wel, maar de waarheid is datgene wat jij ziet omdat je kennis van zaken hebt.

En die kennis van zaken leer ik door om te gaan met Degene die het leven kent en die jou kent. Die heden en toekomst kent en vandaar uit spreekt.

Al die voorbeelden van mensen in de woestijn, die daar werden onderhouden.

In Openbaring staat het nog een keer: die vrouw wordt mee gevoerd naar de woestijn om daar onderhouden te worden, en dan staat er heel mooi bij: "buiten het gezicht van de slang".

Wat zich in ons ontplooit, daar heeft de duivel geen zicht op. Daar heeft hij geen idee van. Hij heeft ooit gedacht dat hij daar een idee van had. Daarom heeft hij de Heer der Heren gekruisigd. Hij dacht: 'als ik dat doe dan win ik'. Dat was volgens zijn norm, en Jezus trad hem tegemoet met Jezus' normen en de normen van Vader.

Wat kom je dan anders te staan als je daar over spreekt.

In Johannes 12:27 zegt Jezus: "ja, wat moet ik nou zeggen?" Dan heeft Hij het over het lijden wat Hij ondergaat, "Vader, verlos mij uit deze ure?" Moet ik dat gaan zeggen?

Daartoe ben ik juist in deze ure gekomen! Ik kom in deze ure van lijden, Ik kan nu ook zeggen: 'daar stap ik uit, dat gaan we niet doen'.

Maar dat Ik daar in kom heeft te maken met zó iets moois, en dan zegt Hij: "Vader, verheerlijk Uw Naam".

Dat ik in situaties kom, dat denk ik ook zelf, wij ondergaan niet het lijden van Jezus, dat heeft Hij voor ons gedaan, eens en voor altijd!

Maar als je dan in situaties komt, en dan zegt: "Vader, verheerlijk Uw Naam", en niet oh, als dit of dat gebeurt, en hoe moet dat nou?

Dat mag je zeggen hoor, want je hebt een God die zó barmhartig is en Die Zich zó over je ontfermt.

Je kunt ook zeggen: "Heer, ik laat me geen slachtoffer worden van de deze tsunami, maar ik ga er voor dat Uw Naam wordt verheerlijkt in mensenlevens. Ik kies er voor dat dát gebeurt in mijzelf.

Vader, verheerlijk Uw Naam! En weet je wat Vader nu zegt? "Ik bén verheerlijkt en Ik zál je verheerlijken".

En ik zal Hem verheerlijken.

Dan zeggen de omstanders: het was een donderslag, en anderen zeiden: er heeft een engel tegen Hem gesproken.

Dan zegt Jezus: "Weet je wat het is? Die stem was er niet voor Mij, die was er voor jullie.

Ik wil dat jullie gaan horen hoe het zit in de werkelijkheid van de geestelijke wereld.

Dat Ik bezig ben met iets.

Ze zeiden toen: 'Wij dachten nog wel dat Hij het zou zijn, en nou... ? Het bleek allemaal één grote teleurstelling.

Dat zeiden ook de Emmausgangers tegen Jezus. "Wij dachten nog wel dat Hij het was". En Jezus loopt er naast.

Je kan er helemaal naast zitten met je gedachten, maar ook dan komt er geen afwijzing hoor.

Weet je wat er wél komt? Dat je ogen geopend worden, want dat is het wat we nodig hebben. Dat onze ogen geopend worden voor wat de Geest tot de gemeente zegt, b.v. via een officiële bijbeltekst, maar dat je ogen geopend worden over wat Hij tot jou zegt, over ons met elkaar.

Want het is toch een super voorrecht dat je op die manier gemeente mag zijn met elkaar?

Dat je leert liefhebben, dat je leert dat er van je gehouden wordt. Niet het buitenkantje maar dat er intens van je gehouden wordt.

Dat, als je dingen meemaakt, dat je omgeven wordt met ontferming, want de mensen zitten vaak te wachten op ontferming, maar er komt alleen maar veroordeling, het had anders gemoeten, want jij toont niet dat keurige christelijke gedrag. Schei toch uit!

Als je graag gedragsveranderingen wil, dan werkt dat precies hetzelfde als bij je zelf, dat gebeurt dáár waar er van je gehouden wordt en waar jij de ruimte krijgt om te leven en om te genezen.

Ik zei dit vorige week tegen iemand in een telefoongesprek, iemand die er flink doorheen was, en niet wist wat hij doen moest, hij was zó gewond.

Weet je wat ik zo mooi vind van het verhaal van de barmhartige Samaritaan? Er was een man onderweg van Jeruzalem naar Jericho neergeslagen en beroofd. (Luc. 10:30)

Een paar mensen liepen er met een boog omheen. Maar dan komt er uitgerekend een Samaritaan, een prachtig voorbeeld, want die

waren gehaat, die deugden niet. En dan gebruikt Jezus dat voorbeeld.

Dan komt er dus die Samaritaan, en wat doet hij? De man was gewond, hij had ook niets bij zich om wat aan die wonden te doen, maar die Samaritaan wel, en hij gebruikt zijn verband en zijn olie voor die gewonde, hij stelt zich helemaal beschikbaar voor die aangeslagen en kapot geslagen mens. Honderd procent voor zijn eigen rekening.

Vervolgens gaat die Samaritaan niet verder op zijn ezel, maar hij stelt die ezel beschikbaar voor het slachtoffer, de gewonde, en hij gaat er zelf naast lopen.

Dan brengt hij hem naar de herberg, een veilige plek, en zegt tegen de herbergier: "zorg voor deze man zodat hij helemaal geneest, ik betaal!" En over een tijdje kom ik terug, mochten er meer kosten zijn dan betaal ik die ook. Dat is wat!! Ik vind dit zo prachtig.

De persoon in kwestie belde me later weer op en zei dat hij er zoveel aan heeft gehad.

Maar liefde, die zo diep gaat, en zo overladen met zijn vermogen, wat hij is en wat hij geeft. Dus reken jezelf of een ander nooit meer af op wat een ander wel of niet kan.

Ga ook niet te veel puzzelen over wat je wel of niet kan, want daarin zit niet onze kracht.

Ik weet niet wat we moeten doen, het kunnen hopeloze gedachten zijn, het kunnen ook bevrijdende gedachten zijn.

Ik weet niet wat ik moet doen, nou, ik leg het in Uw hand Heer, U weet het wel, ik geef me over aan U die alles geeft en alles hebt.

Dat is bevrijdend als je het niet meer zelf hoeft te doen. Als er iemand voor je is, en tegelijkertijd zegt: 'Ik leg zo mijn vermogen in jou, te midden van de woestijn onderhoud ik jou buiten het zicht van de slang.

Je hoeft ook niet zo heel erg met die slang bezig te zijn, je mag bezig zijn met wat jij bent, daar, op die plek, te midden van die situatie.

Ik zeg het nog een keer: 'jij bent een besproeide hof, jij bent Eden, dat heb ik even opgezocht, maar Eden betekent: 'genoegen'.

Is God een genoeg? En je medemens ook?

Als je zó mens wordt! Ja toch?

En dat de Heer besloten heeft om zo Zijn plan te delen met mensen, en mensen te maken

naar Zijn beeld, Zijn gestalte, Zijn barmhartigheid, Zijn liefde.

Ik vind dit zo prachtig, daar kan ik dagen over praten.

Over 2 weken mag ik weer, dan ga ik verder over 'waar we samen vol van zijn'.

Maar laat je goed doen. En als het over jouw vermogen gaat, sta niet toe dat jouw leven met rode letters geschreven wordt met 'schuld' en 'niet voldoen aan', niet deugen. Laat dat niet gebeuren!

Geniet van het vermogen dat je hebt, en al die dingen die zo stiekem toch over jou zeggen: 'het lukt je niet, het gaat niet helemaal....

Wijs dat af. Het is zo zonde als een getuigenis van jezelf en over jezelf afwijkt van het getuigenis van Jezus.

En je hebt daar misschien nog niet het volle zicht op, maar dat is nou juist het mooie van de relatie met Jezus, dat je met Hem in overleg gaat hoe dat zit, hoe Hij jou ziet.

Hoe Hij je mogelijkheden ziet, je toekomst.

Daar kun je zelf verrukt over zijn, maar ik ben er van overtuigd, en dat merk ik ook, dat de Heer er ook verrukt over is, dat jij daarin mee komt, dat jij dat ook ziet.

Denk maar aan wat Jezus tegen Petrus zegt als hij zegt: 'U bent de Christus, de Zoon van de levende God!' Jezus gaat bijna uit z'n dak zou je zeggen!

Hij zegt dan: 'Dit heeft de Geest jou geopenbaard.

Petrus betekent 'rots' waarop je de gemeente bouwt als je het getuigenis van de Christus hebt, als je de Christus vertegenwoordigt en dat in jouw leven openbaart.

Al ben je nog maar aan het begin, maar dat begin is ook prachtig. Wie zegt ooit iets negatiefs over een kind. Wees maar zo spontaan als een kind.

Onze kleinzoon Samuel is 7 jaar, en Vera, onze dochter, zegt tegen hem: 'je bent een schat van een jongen', en hij, met een big smile zegt: 'nee mama, ik ben een jongen van een schat'.

En weet je: dat zijn jullie ook, kinderen van een Schat, van iemand die zo door en door goed is! Neem dit maar mee, dan gaan we de volgende keer er gewoon heerlijk mee verder!!

Jan Fluit d.d. 30 oktober 2022